RAAD VAN STATE
afdeling Wetgeving

advies 79.756/3
van 25 september 2026

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging van de regelgeving over het gemeenschappelijk vervoer, het algemeen mobiliteitsbeleid, de weggebonden mobiliteit en het weggebonden transport, de watergebonden mobiliteit en het watergebonden transport, en het Eigen Vermogen 'Flanders Hydraulics'’

‡LW-CEJOEDEG-HJHFGXV‡

Op 8 juli 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Havens en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen, van rechtswege verlengd tot 24 augustus 2026,[*] een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest ‘tot wijziging van de regelgeving over het gemeenschappelijk vervoer, het algemeen mobiliteitsbeleid, de weggebonden mobiliteit en het weggebonden transport, de watergebonden mobiliteit en het watergebonden transport, en het Eigen Vermogen 'Flanders Hydraulics'’.

Het voorontwerp is door de derde kamer onderzocht op 17 september 2026. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, en Yves DEPOORTER, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Dries VAN EECKHOUTTE, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 25 september 2026.

*

[*] Deze verlenging vloeit voort uit artikel 84, § 1, eerste lid, 2°, *in fine*, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, waarin wordt bepaald dat deze termijn van rechtswege wordt verlengd met vijftien dagen wanneer hij begint te lopen tussen 15 juni en 15 augustus.

‡LW-CEJOEDEG-HJHFGXV‡

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond[1], alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

ONDERZOEK VAN DE TEKST

HOOFDSTUK 1 – INLEIDENDE BEPALINGEN

2. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

HOOFDSTUK 2 – WIJZIGING VAN DE WET VAN 18 FEBRUARI 1969 BETREFFENDE DE MAATREGELEN TER UITVOERING VAN DE INTERNATIONALE VERDRAGEN EN AKTEN INZAKE VERVOER OVER ZEE, OVER DE WEG, DE SPOORWEG OF DE WATERWEG

Artikel 3

3.1. Artikel 3 van het voorontwerp strekt ertoe in de wet van 18 februari 1969 ‘betreffende de maatregelen ter uitvoering van de internationale verdragen en akten inzake vervoer over zee, over de weg, de spoorweg of de waterweg’ een artikel 1*bis* in te voegen waarin de verwerking van persoonsgegevens wordt geregeld. Luidens het eerste lid van de ontworpen bepaling kunnen met het oog op de uitvoering van de bevoegdheden en de taken vermeld in deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan de volgende gegevens worden verwerkt:

> “1° gegevens over erkenningen, vergunningen, aanwijzingen, validaties, toelatingen, afwijkingen, opleidingen of examens;
>
> 2° gegevens die betrekking hebben op de verplichtingen die voortvloeien uit de internationale verdragen en uit de krachtens deze genomen internationale akten, vermeld in artikel 1, eerste lid;
>
> 3° gegevens over het toezicht, de vaststellingen, de sancties en de maatregelen.”

3.2. Krachtens artikel 22 van de Grondwet geldt voor elke verwerking van persoonsgegevens en, meer in het algemeen, voor elke inmenging in het recht op het privéleven, dat het formeel legaliteitsbeginsel dient te worden nageleefd. Doordat artikel 22 van de Grondwet aan de bevoegde wetgever de bevoegdheid voorbehoudt om vast te stellen in welke gevallen en onder welke voorwaarden afbreuk kan worden gedaan aan het recht op eerbiediging van het privéleven, waarborgt het aan elke burger dat geen enkele inmenging in dat recht kan plaatsvinden dan krachtens regels die zijn aangenomen door een democratisch verkozen beraadslagende vergadering. Een delegatie aan een andere macht is evenwel niet in strijd met het wettelijkheidsbeginsel voor zover de machtiging voldoende nauwkeurig is omschreven en

[1] Aangezien het om een voorontwerp van decreet gaat, wordt onder “rechtsgrond” de overeenstemming met de hogere rechtsnormen verstaan.

‡LW-CEJOEDFG-HJHFGXV‡

betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van maatregelen waarvan de “essentiële elementen” voorafgaandelijk door de wetgever vastgesteld zijn.[2]

Bijgevolg moeten de “essentiële elementen” van de verwerking van persoonsgegevens in het decreet zelf worden vastgelegd. In dat verband is de afdeling Wetgeving van oordeel dat ongeacht de aard van de betrokken aangelegenheid, de volgende elementen in beginsel “essentiële elementen” uitmaken: 1°) de categorie van verwerkte gegevens; 2°) de categorie van betrokken personen; 3°) de met de verwerking nagestreefde doelstelling; 4°) de categorie van personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens; en 5°) de maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens.[3]

In het licht hiervan moet het volgende worden opgemerkt over de ontworpen regeling.

3.3.1. Wat de in het ontworpen artikel 1*bis*, eerste lid, 1° en 3°, van de wet van 18 februari 1969 bedoelde gegevens betreft, kan de met de verwerking nagestreefde doelstelling worden afgeleid uit de inleidende zin van die bepaling, namelijk de uitvoering van de bevoegdheden en de taken vermeld in die wet en de uitvoeringsbesluiten ervan. Uit de verwijzing in het eerste, zesde en zevende lid van die bepaling naar (de persoonsgegevens die verbonden zijn aan) een erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen, of het toezicht, de vaststellingen, de sancties en de maatregelen, kan worden afgeleid dat de betrokken personen diegenen zijn waaraan een erkenning, een vergunning, een aanwijzing of toelating wordt gegeven, die een opleiding geven of krijgen, die deelnemen aan een examen, of het voorwerp uitmaken van een toezichts- of handhavingsmaatregel.

3.3.2. Het is evenwel minder voor de hand liggend om de categorie van de verwerkte gegevens uit de ontworpen regeling af te leiden. Uit het ontworpen artikel 1*bis*, tweede en vierde lid, van de wet van 18 februari 1969 blijkt enkel dat (ook) rijksregistergegevens en gegevens over de houders van het voertuig kunnen worden verwerkt. Zonder dat alle te verwerken gegevens moeten worden opgesomd, zou uit de ontworpen regeling beter moeten blijken over welke soort gegevens het gaat. Dat is alleszins het geval wanneer het bijvoorbeeld de bedoeling zou zijn om persoonsgegevens over strafrechtelijke veroordelingen en strafbare feiten of gezondheidsgegevens te verwerken.[4]

3.3.3. Wat betreft de categorie van de personen die toegang hebben tot de verwerkte gegevens wordt in het ontworpen artikel 1*bis*, vierde lid, van de wet van 18 februari 1969 enkel bepaald dat de verwerkingsverantwoordelijken gegevens over de voertuigen en gegevens over de houders van het voertuig kunnen opvragen bij en uitwisselen met de overheid die belast is met de

[2] Vaste rechtspraak van het Grondwettelijk Hof: zie inzonderheid GwH 18 maart 2010, nr. 29/2010, B.16.1; GwH 20 februari 2020, nr. 27/2020, B.17.

[3] Adv.RvS 68.936/AV van 7 april 2021 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de wet van 14 augustus 2021 ‘betreffende de maatregelen van bestuurlijke politie tijdens een epidemische noodsituatie’, *Parl.St.* Kamer 2020-21, nr. 55-1951/1, 119, opmerking 101. Zie ook GwH 10 maart 2022, nr. 33/2022, B.13.1; GwH 22 september 2022, nr. 110/2022, B.11.2; GwH 16 februari 2023, nr. 26/2023, B.74.1; GwH 17 mei 2023, nr. 75/2023, B.55.2.1.

[4] Zie eerder adv.RvS 79.328/3 van 19 juni 2026 over een voorontwerp van decreet ‘over het bijzonder wegtransport’, *Parl.St.* Vl.Parl. 2025-26, nr. 946/1, 78, opmerking 11.2.

‡LW-CEJOEDFG-HJHFGXV‡

inschrijving van de voertuigen en andere bevoegde overheden en instanties die belast zijn met een taak van openbaar belang ter uitvoering van die wet en de uitvoeringsbesluiten ervan.

De categorie van de “andere bevoegde overheden en instanties die belast zijn met een taak van openbaar belang ter uitvoering van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan” is evenwel zeer ruim gesteld, zodat zeer moeilijk te voorspellen valt welke personen toegang zullen hebben tot de verwerkte gegevens.

Hieromtrent om toelichting gevraagd, verklaarde de gemachtigde:

> “Deze bepaling viseert onder meer controlediensten die over bepaalde gegevens moeten beschikken om na te kijken of de gecontroleerde personen over de juiste certificaten of getuigschriften beschikken.”

Voor zover uit het antwoord van de gemachtigde kan worden opgemaakt dat de toegang tot gegevens in het kader van het toezicht en de handhaving wordt geviseerd, zou dit in het voorontwerp beter tot uiting moeten komen.

3.3.4. Luidens het ontworpen artikel 1*bis*, zesde lid, van de wet van 18 februari 1969 worden de persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen, vermeld in het ontworpen eerste lid, 1°, niet langer bewaard dan vijf jaar nadat de geldigheid van die erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of dat examen is verstreken. Naar luid van het zevende lid van die bepaling worden de gegevens van een dossier over de handhaving van deze wet en de uitvoeringsbesluiten ervan, vermeld in het ontworpen eerste lid, 3°, niet langer dan twintig jaar bewaard na de laatste daad van toezicht, opsporing, vaststelling of vervolging voor de feiten die aanleiding hebben gegeven tot de verwerking.

De vraag rijst hoe deze twee bewaartermijnen zich tot elkaar verhouden wanneer gegevens betrekking hebben op zowel de in het ontworpen eerste lid, 1°, vermelde erkenning, vergunning, aanwijzing, toelating, afwijking, opleiding of examen, als op de in het ontworpen eerste lid, 3°, bedoelde daden van toezicht en handhaving. Welke bewaartermijn geldt, bijvoorbeeld, als daden van handhaving worden gesteld omdat een vergunninghouder zijn vergunningsvoorwaarden niet naleeft, en de betrokkene vervolgens zijn activiteit stopzet. Dit zou in de tekst van het voorontwerp moeten worden verduidelijkt.[5]

3.4.1. Wat betreft de in het ontworpen artikel 1*bis*, eerste lid, 2°, van de wet van 18 februari 1969 bedoelde gegevens, kan enkel de met de verwerking nagestreefde doelstelling worden afgeleid uit de inleidende zin van die bepaling. Voor het overige is die bepaling zo algemeen gesteld (“gegevens die betrekking hebben op de verplichtingen die voortvloeien uit de internationale verdragen en uit de krachtens deze genomen internationale akten, vermeld in artikel 1, eerste lid”) dat de overige voormelde essentiële elementen van de verwerking van persoonsgegevens die in het

[5] Vgl. artikel 27, zevende lid, van het ontwerp van decreet ‘over het bijzonder wegtransport’ (*Parl.St.* Vl.Parl. 2025-26, nr. 946/1, 97), naar luid waarvan “[i]n afwijking van het zesde lid” de persoonsgegevens die verbonden zijn aan een erkenning, vergunning of opleiding langer dan vijf jaar bewaard kunnen worden als ze het voorwerp uitmaken van een hangende gerechtelijke of administratieve procedure.

‡LW-CEJOEDFG-HJHFGXV‡

decreet zelf moeten worden geregeld, hieruit – of uit de rest van het ontworpen artikel 1*bis* – geenszins kunnen worden afgeleid.

3.4.2. Het gegeven dat in de ontworpen bepaling wordt verwezen naar "verplichtingen die voortvloeien uit de internationale verdragen en uit de krachtens deze genomen internationale akten, vermeld in artikel 1, eerste lid" doet hieraan geen afbreuk. In artikel 1, eerste lid, van de wet van 18 februari 1969 wordt de Koning (te dezen: de Vlaamse Regering) immers op evenzeer algemene wijze gemachtigd om "inzake vervoer over zee, over de weg, de spoorweg of de waterweg, alle vereiste maatregelen [te] treffen ter uitvoering van de verplichtingen die voortvloeien uit de internationale verdragen en uit de krachtens deze genomen internationale akten, welke maatregelen de opheffing en de wijziging van wetsbepalingen kunnen inhouden". Aan de hand hiervan kan niet worden bepaald welke persoonsgegevens zullen worden verwerkt.

3.4.3. In arrest nr. 37/2010 heeft het Grondwettelijk Hof weliswaar ten aanzien van het strafrechtelijk wettigheidsbeginsel vervat in de artikelen 12 en 14 van de Grondwet aanvaard dat, doordat een Europese verordening rechtstreeks toepasselijk is in de Belgische rechtsorde, zij eveneens krachtens artikel 34 van de Grondwet de vereiste essentiële elementen kan bevatten.[6] Het Hof beperkt in dat arrest zijn onderzoek echter tot het geval dat een machtiging betrekking heeft op verplichtingen die voortvloeien uit een Europese verordening, waarvan het vaststelt dat ze rechtstreeks toepasselijk is in de Belgische rechtsorde en dat ze de vereiste essentiële elementen van de strafbaarstelling bevat.[7] De ontworpen regeling heeft daarentegen betrekking op verplichtingen die voorvloeien uit internationale verdragen of akten in het algemeen, die niet noodzakelijkerwijs rechtstreeks toepasselijk zijn. Bovendien en vooral staat niet vast dat de essentiële elementen van de gegevensverwerking die op die verplichtingen betrekking hebben, in die internationale verdragen of akten zullen worden geregeld. Bijgevolg kan het gegeven dat de gegevensverwerking het gevolg is van verplichtingen uit internationale verdragen de decreetgever niet ervan ontslaan zelf de essentiële elementen te regelen.

3.4.4. Er moet dan ook worden besloten dat het ontworpen artikel 1*bis*, eerste lid, 2°, van de wet van 18 februari 1969 inhoudelijk moet worden gepreciseerd, zodat het toepassingsgebied ervan wordt beperkt tot verplichtingen die voortvloeien uit internationale akten die rechtstreeks toepasselijk zijn en die de essentiële elementen van de gegevensverwerking bevatten. Indien dat niet mogelijk blijkt te zijn, moet die bepaling worden weggelaten.

HOOFDSTUK 3 – WIJZIGING VAN DE WET VAN 21 JUNI 1985 BETREFFENDE DE TECHNISCHE EISEN WAARAAN ELK VOERTUIG VOOR VERVOER TE LAND, DE ONDERDELEN ERVAN, EVENALS HET VEILIGHEIDSTOEBEHOREN MOETEN VOLDOEN

4. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

[6] GwH 22 april 2010, nr. 37/2010, B.10.

[7] GwH 22 april 2010, nr. 37/2010, B.6.

‡LW-CEJOEDFG-HJHFGXV‡

HOOFDSTUK 4 – WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 31 JULI 1990 BETREFFENDE HET PUBLIEKRECHTELIJK VORMGEGEVEN EXTERN VERZELFSTANDIGD AGENTSCHAP VLAAMSE VERVOERMAATSCHAPPIJ - DE LIJN

Artikel 5

5.1. Artikel 44*ter*, § 1, eerste lid, van het decreet van 31 juli 1990 ‘betreffende het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Vervoermaatschappij - De Lijn’ voorziet in een administratieve geldboete van maximum 300 of 500 euro.

Artikel 5 van het voorontwerp strekt ertoe die bedragen te vervangen en te bepalen dat een administratieve geldboete kan worden opgelegd van maximaal “43 of 71 euro, vermeerderd met de opdeciemen die van toepassing zijn voor de strafrechtelijke geldboeten”.

In de memorie van toelichting wordt dienaangaande het volgende uiteengezet:

> “De voorliggende wijziging heeft als doel om de in het Oprichtingsdecreet van 31 juli 1990 opgenomen boetebedragen toekomstgericht resistent te houden met de algemene prijsevolutie en enige marge te voorzien die de Vlaamse Regering in de mogelijkheid stelt om een effectief en efficiënt beleid te voeren tegen de zwaarste inbreuken.
>
> Ingevolge de verhoging van de administratieve geldboetes met de opdeciemen die van toepassing zijn voor de strafrechtelijke geldboeten, zullen de maximale boetebedragen vermenigvuldigd worden met een factor 10.
>
> De aangepaste maximumbedragen zijn vastgesteld met inachtneming van de vermenigvuldigingsfactor 10, rekening houdende met de door de Vlaamse Regering goedgekeurde verhoging van de boetebedragen voor de zogenaamde klasse 1 en klasse 2 overtredingen, en met een bijkomende marge van 20% in vergelijking met de huidige maximumbedragen.”

5.2. Uit de aangehaalde memorie kan worden opgemaakt dat de stellers van het voorontwerp ervan uitgaan dat de in het ontworpen artikel 44*ter*, § 1, eerste lid, van het decreet van 31 juli 1990 vermelde bedragen (43 en 71 euro) door de vermeerdering met de opdeciemen die van toepassing zijn voor de strafrechtelijke geldboeten, vermenigvuldigd worden met tien, zodat de administratieve geldboete waarin die bepaling voorziet maximaal 430 (voor minderjarigen) of 710 euro (voor meerderjarigen) zou bedragen.

Te dien aanzien moet evenwel worden opgemerkt dat sinds de inwerkingtreding van het nieuwe Strafwetboek op 1 september 2026 de strafrechtelijke opdeciemen 2,5 bedragen,[8] waardoor de in de ontworpen bepaling vermelde bedragen moeten worden vermenigvuldigd met 1,25.[9] Dit zou betekenen dat de administratieve geldboeten in kwestie maximaal 53,75 of 88,75 euro zouden bedragen, wat duidelijk niet de bedoeling is van de stellers van het voorontwerp.

[8] Zie artikel 1, eerste lid, van de wet van 5 maart 1952 ‘betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten’.

[9] Zie *Parl.St.* Kamer 2025-26, nr. 56-1373/1, 13.

‡LW-CEJ[OFDFG-HJHFGXV‡

De tekst van het voorontwerp zal in het licht hiervan dan ook moeten worden aangepast.

5.3. In de aangehaalde memorie van toelichting wordt gewag gemaakt van “een bijkomende marge van 20% in vergelijking met de huidige maximumbedragen”. Hieromtrent om toelichting gevraagd, verklaarde de gemachtigde:

> “Met de vermelding van een ‘bijkomende marge’ verwijst de bepaling naar de (…) reeds door de Vlaamse Regering goedgekeurde verhoging van de boetebedragen via het besluit van de Vlaamse Regering van 5 september 2025 tot wijziging van het BVR van 16 september 2022. De 20%-marge komt daar bovenop. In punt 2 van de nota aan de Vlaamse Regering bij dit besluit wordt immers vermeld:
>
> > ‘De boetetarieven voor een eerste en tweede overtreding worden geïndexeerd. Voor de indexering van de boetes voor een derde en volgende overtreding dient eerst een decretale wijziging te gebeuren, gelet op het feit dat deze grensbedragen decretaal vastgelegd zijn in artikel 44 ter, §1, eerste lid, van het voormeld decreet van 31 juli 1990 betreffende het publiekrechtelijk vormgegeven vervoermaatschappij - De Lijn.’
> >
> > En in punt 4 van dezelfde nota wordt vermeld:
> >
> > ‘Er wordt een decretale wijziging voorbereid waarbij de boetebedragen (inclusief de grensbedragen) worden geïndexeerd zodat de boetebedragen automatisch in overeenstemming blijven met de algemene prijsontwikkeling.’”

HOOFDSTUK 5 – WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 19 APRIL 1995 BETREFFENDE DE ORGANISATIE EN DE WERKING VAN DE LOODSDIENST VAN HET VLAAMSE GEWEST EN BETREFFENDE DE BREVETTEN VAN HAVENLOODS, BOOTMAN EN DIEPZEELOODS

Artikel 7

6.1. Artikel 7 van het voorontwerp strekt tot wijziging van artikel 7 van het decreet van 19 april 1995 ‘betreffende de organisatie en de werking van de loodsdienst van het Vlaamse Gewest en betreffende de brevetten van havenloods, bootman en diepzeeloods’, blijkens de memorie van toelichting om de regeling te herzien van de algemene vrijstelling van de loodsplicht.

Te dien aanzien wordt de Vlaamse Regering in het ontworpen artikel 7, § 2, derde lid, 10°, (artikel 7, 2°, van het voorontwerp) gemachtigd om “de verplichtingen die verbonden zijn aan het beschikken over en het gebruiken van een algemene vrijstelling, en de controle op de naleving ervan” te bepalen. In de memorie van toelichting wordt dienaangaande het volgende gesteld:

> “De Vlaamse regering kan ook bepalen welke verplichtingen er na het bekomen van een algemene vrijstelling doorlopend zullen gelden, zowel in hoofde van de verklaringhouder zelf als in hoofde van eventuele andere betrokkenen (bijvoorbeeld de rederij).”

‡LW-CEJOEDFG-HJHFGXV‡

Uit artikel 7, § 2, derde lid, van het decreet van 19 april 1995 blijkt evenwel dat de algemene vrijstelling wordt verleend aan de betrokken gezagvoerder en niet aan een vaartuig, aan een scheepvaartlijn of aan een reder. Gevraagd hoe in het licht hiervan gewag kan worden gemaakt van verplichtingen in hoofde van andere betrokkenen, antwoordde de gemachtigde:

> "Het klopt dat de verplichtingen die voortvloeien uit het beschikken over een algemene vrijstelling, inderdaad in wezen op de verklaringhouder zelf rusten. Het lijkt echter mogelijk dat sommige verplichtingen ook de facto door de rederij kunnen opgenomen (uitgevoerd) kunnen worden.
>
> Bij wijze van voorbeeld kan gedacht worden aan een verplichting om bepaalde informatie tijdig door te geven. Het maakt daarbij niet uit of de verklaringhouder dit zelf doet, dan wel de rederij. De toelichting kan in die zin aangepast of verder verduidelijkt worden. (Aan het ontworpen artikel 7, §2, derde lid, 10° zelf moet hiertoe op het eerste gezicht niets gewijzigd worden.)"

De memorie van toelichting moet op dit punt in lijn worden gebracht met de bedoeling van de stellers van het voorontwerp.

6.2. In het ontworpen artikel 7, § 7, van het decreet van 19 april 1995 (artikel 7, 4°, van het voorontwerp) wordt de verwerking van persoonsgegevens geregeld die met het systeem van de algemene vrijstelling gepaard gaat. Te dien aanzien wordt in het ontworpen zevende lid van die paragraaf bepaald dat de persoonsgegevens die worden verwerkt conform dit artikel, worden bewaard tot uiterlijk een jaar na afloop van de geldigheid van een vrijstelling, of voor maximaal 45 jaar.

Gevraagd waarom in de ontworpen bepaling wordt gewag gemaakt van een bewaartermijn van maximaal 45 jaar, antwoordde de gemachtigde:

> "Er wordt verwezen naar de volgende passage in de memorie van toelichting:
>
> > 'De maximumtermijn voor het bewaren van de gegevens wordt vastgelegd in het zevende lid. In principe kan een schipper zijn vrijstellingen aanwenden gedurende zijn ganse loopbaan.'
>
> Er werd voor de bepaling van die termijn uitgegaan van een loopbaan van 45 jaar, al zou dat in theorie nog langer kunnen zijn. In de mate dat het aangewezen geacht wordt om deze termijn te verlengen (of om hem gelijk te brengen met de termijn die overeenkomstig het Besluit van de Vlaamse Regering van 6 mei 2022 over de beroepscompetenties voor binnenvaartpersoneel is vastgesteld voor de bewaring van persoonsgegevens ihkv de afgifte van dienstboekjes, zijnde 90 jaar), kan dit zo aangepast worden."

Uit het antwoord van de gemachtigde kan worden opgemaakt dat de toevoeging van de termijn van 45 jaar overbodig is, en dat kan worden volstaan met een jaar na afloop van de geldigheid van de vrijstelling als maximale bewaartermijn. Het gegeven dat een schipper die vrijstelling gedurende zijn hele loopbaan kan aanwenden en dat voor die loopbaan wordt uitgegaan van een duurtijd van 45 jaar doet hieraan geen afbreuk. Wat doorslaggevend is voor het bepalen van de bewaartermijn is immers niet de duurtijd van de loopbaan, maar de geldigheid van de vrijstelling. In het (uitzonderlijke) geval dat een loopbaan meer dan 45 jaar zou bedragen, en de vrijstelling ook na het verstrijken van die termijn nog geldig is, moeten de gegevens die er betrekking op hebben nog steeds kunnen worden bewaard.

‡LW-CEJOEDFG-HJHFGXV‡

Bijgevolg moeten in de ontworpen bepaling de woorden “of voor maximaal 45 jaar” worden weggelaten.

HOOFDSTUK 6 – WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 2 MAART 1999 HOUDENDE HET BELEID EN HET BEHEER VAN DE ZEEHAVENS

Artikel 11

7. Luidens het ontworpen artikel 23*quater*, 2°, van het decreet van 2 maart 1999 ‘houdende het beleid en het beheer van de zeehavens’ is het havenbedrijf niet aansprakelijk voor “averij of scheepvaartstremming die veroorzaakt is door elk incident of elke calamiteit van welke aard ook ingevolge handelingen of gebreken aan boord van of met betrekking tot een schip, of een aanvaring of een raak met kunstwerken door derde partijen”.

Zoals de gemachtigde erkende strekt het voor de duidelijkheid tot aanbeveling in de ontworpen bepaling gewag te maken van “een schip *van een derde partij*”.

HOOFDSTUK 7 – WIJZIGINGEN VAN HET DECREET VAN 31 JANUARI 2003 BETREFFENDE DE OPRICHTING VAN EEN EIGEN VERMOGEN “FLANDERS HYDRAULICS”

Artikel 13

8. In het ontworpen artikel 5, eerste lid, 6°, van het decreet van 31 januari 2003 ‘betreffende de oprichting van een Eigen Vermogen 'Flanders Hydraulics'’ schrijve men “alle *andere* nuttige rechtshandelingen”. De gemachtigde stemde hiermee in.

HOOFDSTUK 8 – WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 16 JUNI 2006 BETREFFENDE DE BEGELEIDING VAN DE SCHEEPVAART OP DE MARITIEME TOEGANGSWEGEN EN DE ORGANISATIE VAN HET MARITIEM REDDINGS- EN COÖRDINATIECENTRUM

9. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

HOOFDSTUK 9 – WIJZIGING VAN DE WET VAN 15 JULI 2013 BETREFFENDE HET GOEDERENVERVOER OVER DE WEG EN HOUDENDE UITVOERING VAN DE VERORDENING (EG) NR. 1071/2009 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 21 OKTOBER 2009 TOT VASTSTELLING VAN GEMEENSCHAPPELIJKE REGELS BETREFFENDE DE VOORWAARDEN WAARAAN MOET ZIJN VOLDAAN OM HET BEROEP VAN WEGVERVOERONDERNEMER UIT TE OEFENEN EN TOT INTREKKING VAN RICHTLIJN 96/26/EG VAN DE RAAD EN HOUDENDE UITVOERING VAN DE VERORDENING (EG) NR. 1072/2009 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 21 OKTOBER 2009 TOT VASTSTELLING VAN GEMEENSCHAPPELIJKE REGELS VOOR TOEGANG TOT DE MARKT VOOR INTERNATIONAAL GOEDERENVERVOER OVER DE WEG

10. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

‡LW-CEJOEDFG-HJHFGXV‡

HOOFDSTUK 10 - WIJZIGING VAN DE WET VAN 15 JULI 2013 BETREFFENDE HET REIZIGERSVERVOER OVER DE WEG EN HOUDENDE UITVOERING VAN DE VERORDENING (EG) NR. 1071/2009 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 21 OKTOBER 2009 TOT VASTSTELLING VAN GEMEENSCHAPPELIJKE REGELS BETREFFENDE DE VOORWAARDEN WAARAAN MOET ZIJN VOLDAAN OM HET BEROEP VAN WEGVERVOERONDERNEMER UIT TE OEFENEN EN TOT INTREKKING VAN RICHTLIJN 96/26/EG VAN DE RAAD EN HOUDENDE UITVOERING VAN DE VERORDENING (EG) NR. 1073/2009 VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN 21 OKTOBER 2009 TOT VASTSTELLING VAN GEMEENSCHAPPELIJKE REGELS VOOR TOEGANG TOT DE INTERNATIONALE MARKT VOOR TOURINGCAR- EN AUTOBUSDIENSTEN EN TOT WIJZIGING VAN VERORDENING (EG) NR. 561/2006

11. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

HOOFDSTUK 11 – WIJZIGING VAN HET DECREET VAN 26 APRIL 2019 BETREFFENDE DE BASISBEREIKBAARHEID

12. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

HOOFDSTUK 12 – WIJZIGINGEN VAN HET SCHEEPVAARTDECREET VAN 21 JANUARI 2022

Artikel 24

13. Artikel 24 van het voorontwerp strekt ertoe aan de gegevens die in het kader van de algemene meldplicht van schepen moeten worden meegedeeld “de contactgegevens van de schipper” toe te voegen (artikel 24, 1°). In het verlengde hiervan wordt de verwerking van persoonsgegevens geregeld die hiermee gepaard gaat (artikel 24, 2°).

Luidens het ontworpen artikel 47, derde lid, van het Scheepvaartdecreet van 21 januari 2022 heeft die verwerking van persoonsgegevens betrekking op contactgegevens van de schipper van een schip dat onder het toepassingsgebied van de algemene meldplicht van schepen valt. In het ontworpen vierde lid van die bepaling wordt de Vlaamse Regering vervolgens gemachtigd om te bepalen “welke persoonsgegevens worden verwerkt”. Uit de samenlezing van beide bepalingen, maar ook uit de memorie van toelichting,[10] blijkt dat het niet de bedoeling is dat de Vlaamse Regering nog in de verwerking van andere gegevens kan voorzien dan de contactgegevens van de schipper, wat sowieso op gespannen voet zou staan met het in artikel 22 van de Grondwet vervatte wettigheidsbeginsel. In het licht hiervan kan beter worden geschreven:

“De Vlaamse Regering bepaalt nader welke contactgegevens worden verwerkt.”

[10] Daar wordt onder meer het volgende gesteld: “De Vlaamse Regering dient de verdere elementen van de verwerking te bepalen.”

‡LW-CEJOEDFG-HJHFGXV‡

HOOFDSTUK 13 – WIJZING VAN HET DECREET VAN 15 MAART 2024 OVER HET PROFESSIONELE RIJONDERRICHT

14. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

HOOFDSTUK 14 – WIJZING VAN HET DECREET VAN 22 MAART 2024 OVER DE WEGINFRASTRUCTUUR EN HET WEGENBELEID EN DE WATERINFRASTRUCTUUR EN HET WATERBELEID

15. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

HOOFDSTUK 15 – SLOTBEPALINGEN

16. Over dit hoofdstuk worden geen opmerkingen gemaakt.

DE GRIFFIER DE VOORZITTER

Yves DEPOORTER Jeroen VAN NIEUWENHOVE

‡LW-CEJOFDFG-HJHFGXV‡